Συλλογή της Νομολογίας

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (αναιρετικό τμήμα)

της 11ης Δεκεμβρίου 2014*

«Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Αίτηση αναιρέσεως συνταχθείσα σε γλώσσα διαφορετική από τη γλώσσα της αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης κατά της οποίας ασκήθηκε αίτηση αναιρέσεως — Αίτηση αναιρέσεως προδήλως απαράδεκτη»

Στην υπόθεση T-330/14 P,

με ως αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (πρώτο τμήμα) της 21ης Ιανουαρίου 2014, Jelenkowska-Luca κατά Επιτροπής (F-114/12, Συλλογή Υπ.Υπ., EU:F:2014:3), με την οποία ζητείται η αναίρεση της εν λόγω αποφάσεως,

Ewelina Jelenkowska-Luca, υπάλληλος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, κάτοικος Ρώμης (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τους D. de Abreu Caldas, J.-N. Louis και M. de Abreu Caldas, δικηγόρους,

αναιρεσείουσα,

όπου ο έτερος διάδικος είναι η

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη αρχικώς από την K. Herrmann και τον V. Joris, στη συνέχεια δε από την Herrmann και τον J. Currall,

καθής πρωτοδίκως,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (αναιρετικό τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Jaeger, Πρόεδρο, M. Prek και G. Berardis (εισηγητή), δικαστές,

γραμματέας: E. Coulon

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

1 Με την αίτηση αναιρέσεως που άσκησε δυνάμει του άρθρου 9 του παραρτήματος I του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η αναιρεσείουσα, Ewelina Jelenkowska-Luca, ζητεί την αναίρεση της αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (πρώτο τμήμα) της 21ης Ιανουαρίου 2014, Jelenkowska-Luca κατά Επιτροπής (F-114/12, Συλλογή Υπ.Υπ., στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, EU:F:2014:3), με την οποία το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης απέρριψε την προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 11ης Ιουλίου 2012, περί απορρίψεως της ενστάσεως κατά της αποφάσεως του Γραφείου Διαχείρισης και Εκκαθάρισης των Ατομικών Δικαιωμάτων (PMO), της 25ης Αυγούστου 2010, με την είχε

* Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική.

απορριφθεί το αίτημα χορηγήσεως του επιδόματος αποδημίας που προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 1, του παραρτήματος VII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ιστορικό της διαφοράς, διαδικασία και αιτήματα της αναιρεσείουσας

2 Στις 21 Ιανουαρίου 2014, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης εξέδωσε την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση στην πολωνική, γλώσσα διαδικασίας κατόπιν της επιλογής που πραγματοποίησε η αναιρεσείουσα κατά την άσκηση της προσφυγής ακυρώσεως ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης, βάσει του άρθρου 35, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο οποίος τυγχάνει εφαρμογής στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης δυνάμει του άρθρου 29 του Κανονισμού Διαδικασίας του δεύτερου. Η συγκεκριμένη απόφαση κοινοποιήθηκε στην αναιρεσείουσα στις 22 Ιανουαρίου 2014.

3 Με δικόγραφο συνταχθέν στη γαλλική και κατατεθέν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 31 Μαρτίου 2014, η αναιρεσείουσα άσκησε την υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως.

4 Με έγγραφο της 15ης Απριλίου 2014, ο Γραμματέας του Γενικού Δικαστηρίου ενημέρωσε την αναιρεσείουσα ότι, κατά το άρθρο 7, παράγραφος 5, πρώτο εδάφιο, των οδηγιών προς τον γραμματέα του Γενικού Δικαστηρίου, η αίτηση αναιρέσεως δεν μπορούσε να πρωτοκολληθεί, δεδομένου ότι δεν είχε συνταχθεί στη γλώσσα που προβλέπει το άρθρο 136α του Κανονισμού Διαδικασίας, εν προκειμένω την πολωνική.

5 Με έγγραφο της 2ας Μαΐου 2014, ένας από τους εκπροσώπους της αναιρεσείουσας ζήτησε από τον Πρόεδρο του Γενικού Δικαστηρίου να επανεξετάσει την απόφαση περί μη πρωτοκολλήσεως της αιτήσεως αναιρέσεως και να επιτρέψει για λόγους επιείκειας την πρωτοκόλλησή της κατά την ημερομηνία που κατατέθηκε το δικόγραφο, ήτοι, στις 31 Μαρτίου 2014. Συναφώς, ο εκπρόσωπος επισήμανε ότι η E. Jelenkowska-Luca απευθύνθηκε στο δικηγορικό του γραφείο λίγες μόλις ημέρες πριν τη λήξη της προθεσμίας για την άσκηση της αιτήσεως αναιρέσεως και ότι του παρέσχε όλα τα κρίσιμα έγγραφα, συμπεριλαμβανομένης της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στη γαλλική, χωρίς να διευκρινίσει ότι η γλώσσα διαδικασίας στον πρώτο βαθμό ήταν η πολωνική.

6 Δεδομένου ότι το Γενικό Δικαστήριο εξέλαβε το συγκεκριμένο έγγραφο ως αίτηση παρεκκλίσεως από το γλωσσικό καθεστώς, δυνάμει του άρθρου 35, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας, αποφάσισε να πρωτοκολλήσει την αίτηση αναιρέσεως και, στις 18 Ιουνίου 2014, απέστειλε το συγκεκριμένο έγγραφο στην Επιτροπή καλώντας την να υποβάλει παρατηρήσεις επί της εν λόγω αιτήσεως, δυνάμει της προαναφερθείσας διατάξεως.

7 Την 1η Ιουλίου 2014, η Επιτροπή κατέθεσε τις παρατηρήσεις της επί της αιτήσεως παρεκκλίσεως από το γλωσσικό καθεστώς. Η Επιτροπή αντιτάχθηκε σχετικώς, προβάλλοντας, μεταξύ άλλων, ότι η αίτηση υποβλήθηκε εκπροθέσμως, καθότι η άδεια του Γενικού Δικαστηρίου να χρησιμοποιηθεί γλώσσα διαφορετική από τη γλώσσα διαδικασίας όπως αυτή προσδιορίζεται συμφώνως προς το άρθρο 136α του Κανονισμού Διαδικασίας έπρεπε να είχε υποβληθεί πριν τη λήξη της προθεσμίας ασκήσεως της αιτήσεως αναιρέσεως, καθόσον πρόκειται περί προθεσμίας δημοσίας τάξεως.

8 Στις 18 Αυγούστου 2014, οι παρατηρήσεις της Επιτροπής κοινοποιήθηκαν στην αναιρεσείουσα.

9 Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα και των δύο βαθμών.

Σκεπτικό

10 Κατά το άρθρο 145 του Κανονισμού Διαδικασίας, όταν η αίτηση αναιρέσεως είναι, εν όλω ή εν μέρει, προδήλως απαράδεκτη ή προδήλως αβάσιμη, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί οποτεδήποτε, κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως, εν όλω ή εν μέρει, με αιτιολογημένη διάταξη.

11 Εν προκειμένω, το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά ότι έχει διαφωτιστεί επαρκώς από τα έγγραφα της δικογραφίας και αποφάσισε, κατ' εφαρμογήν του εν λόγω άρθρου, να αποφανθεί χωρίς να συνεχίσει τη διαδικασία.

12 Κατά το άρθρο 9, πρώτο εδάφιο, του παραρτήματος Ι του Οργανισμού του Δικαστηρίου, κατά των οριστικών αποφάσεων του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης, καθώς και κατά των αποφάσεων που επιλύουν εν μέρει τη διαφορά ως προς την ουσία ή επιλύουν δικονομικό ζήτημα που αφορά ένσταση αναρμοδιότητας ή απαραδέκτου, μπορεί να ασκηθεί αναίρεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, σε δύο μήνες από της κοινοποιήσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως.

13 Συμφώνως προς το άρθρο 102, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, η συγκεκριμένη δικονομική προθεσμία παρεκτείνεται κατ' αποκοπήν κατά δέκα ημέρες λόγω αποστάσεως. Κατά πάγια νομολογία, οι δικονομικές προθεσμίες και οι προθεσμίες που παρεκτείνονται κατ' αποκοπήν λόγω αποστάσεως δεν διαφέρουν, έτσι ώστε, όταν η δικονομική προθεσμία εκπνέει, να προσήκει η παρέκτασή της κατ' αποκοπήν κατά δέκα ημέρες (βλ. διάταξη της 7ης Ιουλίου 2014, Gomes Moreira κατά ECDC, T-39/14 P, Συλλογή Υπ.Υπ., EU:T:2014:684, σκέψη 5 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

14 Επιπλέον, κατά πάγια νομολογία, η προθεσμία ασκήσεως προσφυγής είναι δημοσίας τάξεως, καθόσον έχει θεσπιστεί προς διασφάλιση της σαφήνειας και της βεβαιότητας των εννόμων καταστάσεων και αποτροπή κάθε αυθαίρετης διακρίσεως ή μεταχειρίσεως κατά την απονομή της δικαιοσύνης, καθώς ο δικαστής της Ένωσης μπορεί να εξετάσει αυτεπαγγέλτως εάν έχει τηρηθεί (βλ. διάταξη Gomes Moreira κατά ECDC, σκέψη 13 ανωτέρω, EU:T:2014:684, σκέψη 6 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

15 Εν προκειμένω, από τη δικογραφία προκύπτει ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση κοινοποιήθηκε στην αναιρεσείουσα στις 22 Ιανουαρίου 2014. Ως εκ τούτου, η προθεσμία ασκήσεως αιτήσεως αναιρέσεως, όπως παρεκτάθηκε κατ' αποκοπήν λόγω αποστάσεως κατά δέκα ημέρες, εξέπνευσε την 1η Απριλίου 2014. Η αναιρεσείουσα άσκησε αναίρεση κατά της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως στις 31 Μαρτίου 2014, ήτοι μία ημέρα πριν την εκπνοή της εν λόγω προθεσμίας.

16 Κατά το άρθρο 136α του Κανονισμού Διαδικασίας, στην περίπτωση ασκήσεως αναιρέσεως κατά των αποφάσεων του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης γλώσσα της διαδικασίας είναι η γλώσσα της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης, υπό την επιφύλαξη του άρθρου 35, παράγραφος 2, στοιχεία β' και γ', και παράγραφος 3, τέταρτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας.

17 Επομένως, οι διάδικοι που ασκούν αίτηση αναιρέσεως ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου υποχρεούνται να σέβονται τη γλώσσα διαδικασίας που επέλεξε ο προσφεύγων στην υπόθεση ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (βλ., επ' αυτού και κατ' αναλογίαν, διάταξη της 20ής Μαΐου 2010, Πετρίδης κατά Επιτροπής, C-64/98 P-REV, EU:C:2010:279, σκέψη 15).

18 Εντούτοις, το άρθρο 35, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας, το οποίο ανήκει στο πέμπτο κεφάλαιο του πρώτου τίτλου το οποίο επιγράφεται «Γλώσσα της διαδικασίας», προβλέπει ότι το Γενικό Δικαστήριο, κατόπιν αιτήσεως ενός διαδίκου και μετά από ακρόαση του αντίδικου και του γενικού εισαγγελέα, δύναται να επιτρέψει, την πλήρη ή μερική χρήση μιας άλλης από τις γλώσσες που αναφέρονται στο άρθρο 35, παράγραφος 1, του εν λόγω Κανονισμού. Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο έχει ήδη κρίνει ότι, όταν τίθεται ζήτημα παρεκκλίσεως από τον κανόνα χρήσεως της γλώσσας διαδικασίας, η σχετική αίτηση πρέπει να συνοδεύεται από ειδική και εμπεριστατωμένη

αιτιολογία (διάταξη της 13ης Μαΐου 1993, Ladbroke Racing κατά Επιτροπής, T-74/92, Συλλογή, EU:T:1993:41, σκέψη 14), κατά μείζονα λόγο όταν το ζητεί ο ίδιος ο πρωτοδίκως προσφεύγων (διάταξη της 24ης Ιανουαρίου 1997, EFMA κατά Συμβουλίου, T-121/95, Συλλογή, EU:T:1997:6, σκέψη 10).

19 Επιπλέον, το άρθρο 35, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας ορίζει ότι «[η] γλώσσα της διαδικασίας χρησιμοποιείται ιδίως στα υπομνήματα και τις αγορεύσεις των διαδίκων, στα συνημμένα στοιχεία και έγγραφα, καθώς και στα πρακτικά και στις αποφάσεις του Δικαστηρίου» και ότι «[τ]α προσκομιζόμενα ή επισυναπτόμενα στοιχεία και έγγραφα που έχουν συνταχθεί σε άλλη γλώσσα πρέπει να συνοδεύονται από μετάφραση στη γλώσσα διαδικασίας».

20 Εν προκειμένω, όπως ήδη διευκρινίσθηκε στη σκέψη 2 ανωτέρω, η γλώσσα της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και, επομένως, της αναιρετικής διαδικασίας είναι η πολωνική.

21 Εντούτοις, το δικόγραφο της αιτήσεως αναιρέσεως που η αναιρεσείουσα κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου είχε συνταχθεί στη γαλλική και δεν συνοδευόταν ούτε από μετάφραση στην πολωνική ούτε από αίτηση παρεκκλίσεως από το γλωσσικό καθεστώς.

22 Μετά πάροδο ενός μηνός από την εκπνοή της προθεσμίας ασκήσεως της αιτήσεως αναιρέσεως, όπως αυτή παρεκτάθηκε κατ' αποκοπήν κατά δέκα ημέρες λόγω αποστάσεως, και 15 ημερών από την ενημέρωσή της εκ μέρους της Γραμματείας του Γενικού Δικαστηρίου ότι η αίτηση αναιρέσεως δεν μπορούσε να πρωτοκολληθεί λόγω του ότι η γλώσσα στην οποία είχε συνταχθεί δεν ήταν η προβλεπόμενη από το άρθρο 136α του Κανονισμού Διαδικασίας (βλ. σκέψη 4 ανωτέρω), ο εκπρόσωπος της αναιρεσείουσας απέστειλε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου το έγγραφο που περιείχε την αίτηση παρεκκλίσεως από το γλωσσικό καθεστώς (βλ. σκέψη 5 ανωτέρω).

23 Ανεξαρτήτως του κατά πόσον οι λόγοι που προέβαλε η αναιρεσείουσα στο προαναφερθέν έγγραφο πληρούν την προϋπόθεση της ειδικής και εμπεριστατωμένης αιτιολογίας δυνάμενης να δικαιολογήσει παρέκκλιση από την αρχικώς επιλεγείσα γλώσσα ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης, επιβάλλεται η επισήμανση ότι αίτηση παρεκκλίσεως από το γλωσσικό καθεστώς που έχει κατατεθεί μετά την εκπνοή της προθεσμίας για την άσκηση αναιρέσεως και η οποία αφορά ακριβώς το δικόγραφο της αιτήσεως αναιρέσεως το οποίο συντάχθηκε σε γλώσσα διαφορετική από τη γλώσσα διαδικασίας, όπως το κατατεθέν εν προκειμένω από την αναιρεσείουσα, δεν μπορεί να καταστήσει αναδρομικώς δυνατή τη χρήση διαφορετικής γλώσσας στο δικόγραφο και, εξ αυτού του λόγου, την εκ των υστέρων συμμόρφωση της αιτήσεως αναιρέσεως προς τους κανόνες περί γλωσσικού καθεστώτος του Κανονισμού Διαδικασίας.

24 Εξάλλου, δεδομένου ότι η παρέκκλιση από τον κανόνα χρήσεως της γλώσσας διαδικασίας προϋποθέτει την έγκριση του Γενικού Δικαστηρίου, κατόπιν αιτήσεως συνοδευόμενης από ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία, στον αναιρεσείοντα απόκειται να επιδείξει επιμέλεια, υποβάλλοντας εγκαίρως τη σχετική αίτηση, λαμβανομένης υπόψη της προθεσμίας για την άσκηση της αναιρέσεως.

25 Επομένως, δεδομένου ότι η υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως δεν ασκήθηκε στη γλώσσα διαδικασίας της υποθέσεως επί της οποίας εκδόθηκε η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, ήτοι στην πολωνική, δεν ασκήθηκε συμφώνως προς το γλωσσικό καθεστώς του Γενικού Δικαστηρίου και δεν είναι παραδεκτή (βλ., επ' αυτού και κατ' αναλογίαν, διάταξη Πετρίδης κατά Επιτροπής, σκέψη 17 ανωτέρω, EU:C:2010:279, σκέψη 16), ο δε συγκεκριμένος λόγος απαραδέκτου δεν είναι δυνατό να παρακαμφθεί μέσω της αιτήσεως παρεκκλίσεως από το γλωσσικό καθεστώς που υποβλήθηκε μετά την εκπνοή της προθεσμίας ασκήσεως αναιρέσεως.

26 Από τις προεκτεθείσες εκτιμήσεις προκύπτει ότι η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως προδήλως απαράδεκτη, χωρίς να απαιτείται ούτε η κοινοποίησή της στην Επιτροπή ούτε η εξέταση του βασίμου της αιτήσεως περί παρεκκλίσεως από το γλωσσικό καθεστώς.

Επί των δικαστικών εξόδων

27 Δεδομένου ότι η υπό κρίση διάταξη εκδόθηκε πριν την κοινοποίηση της προσφυγής στην Επιτροπή, ορίζεται απλώς ότι η αναιρεσείουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα, συμφώνως προς το άρθρο 87, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, το οποίο, δυνάμει του άρθρου 144 του ιδίου Κανονισμού, εφαρμόζεται στην κατ' αναίρεση διαδικασία.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (αναιρετικό τμήμα)

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.

2) Η Ewelina Jelenkowska-Luca φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Λουξεμβούργο, 11 Δεκεμβρίου 2014.

Ο Γραμματέας
E. Coulon

Ο Πρόεδρος
M. Jaeger